

rømme det ærede Medlem, at der stilles Fordringer til en Premierlieutenant, som ikke stilles til Andre, og Andre som bedre kunne leve af 450 Rd. end en Premierlieutenant, men paa den anden Side kan det ogsaa være, at de Bedtommende antage deres Stillings for, at være — jeg vil sige — temmelig høi. De kunde maaske undertiden gjerne — lad mig bruge det Udtryk — neblade sig til at leve noget mere blandt simple Folk, end det er almindeligt, at de gjøre. Naar den ærede Krigsminister sagde, at han var den Første, der indbragte dette Forslag her i Thinget, da er dette ganske rigtigt; men man maa erindre, at det var i den almindelige Lønningslov, og det, at man i den almindelige Lønningslov saae opført Tillæg til Lieutenanterne, medens man i Tillæget til Lønningsloven saae opført Tillæg til Underofficererne, tror jeg kunde berettiget os til, at antage, at den ærede Minister særlig lagde Vægt paa, at saae det Lovforslag, der angik Underofficererne, særbdigt, medens Forslaget til den almindelige Lønningslov mulig ikke kunde det i Nar. Derjom Ministeren havde antaget Tillæget til Lieutenanterne for at være ligesaa nødvendigt som Tillæget til Underofficererne, maatte dette have haft til Følge, at disse Mænd foruden at være optagne i den almindelige Lønningslov, ogsaa havde fundet Plads i Tillægget til Lønningsloven. Det forekommer mig at være klart. Jeg kan ikke komme bort fra, at det er en urigtig Vei, man kommer ind paa, naar man, medens man har en Lønningslov liggende for, som skal omfatte alle Lønninger, vil vedtage Halvdelen forud i Tillægsbestemmelser. Jeg maa paastaa, at Hønderne da blive bundne paa os, naar vi skulle til at behandle den almindelige Lønningslov. Naar den ærede sidste Taler sagde, at dette var helbdigt, thi man kunde da let komme over den sidstnævnte Lov, vil jeg sige, at det vilde være rigtigt, dersom man var sikker derpaa, men naar man vedtager saadanne midlertidige Bestemmelser, er man ofte udsat for — ja, lad mig bruge det gamle Ord — at Hastværk bliver Lastværk. Man er maaske da kommen til at vedtage Bestemmelser, som man senere kommer til at indse ere urigtige, men som man da har meget vanskeligt ved at komme bort fra. Naar man desuden skal til, at forbedre Lønningerne, hvor skal man da standse? Vi have brugt den Præfil i Lønningslovene, at standse ved en vis Sum, men her ser man, at man er gaaet ud fra det Modsatte. Jeg maa vedblivende fastholde, at jeg ikke kan se, det er rigtigt, at saae Bestemmelser om Lieutenanterne sætte ind i denne Lov, uagtet jeg erkjender, det Berettigede i de Herrers Paastand, at det vilde være ønskeligt at saae en forandret Lønningsmaade. Jeg er mest tilbøielig til at helde til den Tanke, som blev udtalt af det ærede Medlem for Præsts Amts 6te Valgkreds (Bosjen), men det ligger ikke for her,

og som Følge deraf, er man ikke berettiget til at udtale sig videre derom.

Krigsministeren: Jeg maa lige overfor de Ytringer, der kom frem fra den sidste ærede Taler (B. Holm), atter paa det Bestemteste forvare mig imod, at Sagen vendes og dreies paa den Maade, at det tilsidst gjøres til min Skyld, at dette Forslag ikke er indbragt i rette Tid, det Omvendte er netop Tilfældet. Det høie Thing vil erindre, at, da jeg forelagde dette Lovforslag, som nu er under Forhandling, havde det en hel anden Titel end den, det har nu, efterat være bleven vedtaget ved anden Behandling. Nu hedder det: „Forslag til Lov, indeholdende Tillæg til Lov af 25de Juli 1867 om Lønninger m. v. til Hæren“, den Gang hed det: „Forslag til Lov, indeholdende Tillæg til Loven om Lønninger m. v. ved Hæren“. Det var affattet paa en saadan Maade, — og jeg havde Leilighed til udtviffelig at udhæve det her i dette Thing, — at de Bestemmelser, det indeholdt, kunde passe baade med den nugældende Lønningslov for Hæren og med den Lov om Lønninger for Hæren, som jeg havde forelagt, og som jeg forventede vilde blive vedtaget. Saaledes blev det indbragt, og dette Forslag om, at Premierlieutenanterne skulde have et Tillæg af 50 Rd., kunde derfor ikke den Gang staa i det i Dag foreliggende Lovforslag, thi derjom det havde staaet der den Gang, vilde Følgen have været, at de havde faaet Tillæget to Gange, naar den reviderede Lønningslov var bleven vedtaget. Det kunde ikke have staaet der den Gang, men selve Tanken var udtalt i det oprindelige Lovforslag, og derfor maa jeg forvare mig imod, at dette Forslag om Forhøielse af Premierlieutenanternes Lønning først skulde være indbragt nu, paa Grund af en gunstig Stemning lige overfor enkelte Personer. Det er det ikke; Erfjendelsen af dets Nødvendighed har været tilstede hos mig, inden Udvalget forhandlede dette Lovforslag.

Berg: Det betvivler jeg aldeles ikke, at Erfjendelsen af dette Forslags Nødvendighed har været tilstede hos den ærede Minister og formentlig hos den ærede Regjering; men jeg tror dog ikke, det kan negtes, hvad der er blevet fremsført af det ærede Medlem for Nalborg Amts 5te Valgkreds (B. Holm), at naar den høitidige Regjering forelægger en Lov om Revision af Hærløven i Forbindelse med en derhenhørende Lønningslov i Januar Maaned, altsaa i den 4de Maaned efter at Rigsdagen ordinært skulde have begyndt sit Arbejde, kunde den høitidige Regjering, saaledes som den maatte vide, at den stod lige overfor Folkethinget, ikke vente, at dette Arbejde skulde blive lykkelig tilendebragt i Samlingen, naar det var saa sent bragt frem. Skulde Saadant have været sket, maatte det have været en lykkelig Overens-